

Biuletyn Informacji Publicznej WELSKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO

Ogłoszono 2016-04-13 10:23:06 przez [Marcin Modrzewski](#)

NATURA 2000

Europejska Sieć Ekologiczna **Natura 2000** obejmuje obszary o niezwykle cennych walorach przyrodniczych i najbardziej reprezentatywnych dla Europy ekosystemach, zlokalizowanych w granicach Unii Europejskiej. Celem powołania sieci Natura 2000 jest ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Docelowym efektem jest stworzenie systemu obszarów cennych przyrodniczo, połączonych korytarzami ekologicznymi, tworzących razem spójną funkcjonalnie całość. W Welskim Parku Krajobrazowym znajdują się trzy obszary włączone do sieci obszarów Natura 2000: "Ostoja Welska", "Przełomowa Dolina Rzeki Wel" i "Dolina Drwęcy"

OSOS [Ostoja Welska](#) PLH 280014 (14,35% powierzchni Welskiego Parku Krajobrazowego)

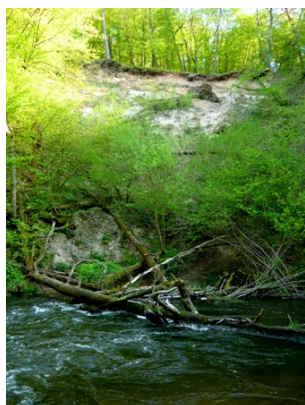
Ostoja obejmuje odcinek rzeki Wel i jej doliny (włącznie z Torfowiskiem Kopaniarzy), wraz z przyległymi do niej obszarami bagiennymi tzw. Ostoje Koszelewskie, Zompy Jeglijskie i jezioro Neliwa wraz z otoczeniem. W znacznej części są to tereny, na których zarzucono użytkowanie. Rzeka meandrując, płynie przez częściowo przesuszone torfowiska, w dużej części porośnięte lasem i zaroślami. Pośród lasów występują większe płaty podmokłych łąk (Cirsio-Polygonetum) oraz alkalicznych torfowisk niskich (Caricion lasiocarpae, m.in. Menyantho sphagnetum teretis), mechowisk i szuwarów wielkoturzycowych. Ostoje Koszelewskie to kompleks przyrodniczy suchych i podmokłych lasów, łąk, częściowo osuszonych mokradeł i nieużytków oraz stawów rybnych i torfowisk z zespołem kilkadziesiątu różnej wielkości zbiorników pozostałych po eksploatacji torfu. Zompy Jeglijskie to obszar mokradeł obejmujący torfowiska niskie i przejściowe (Rhynchosporion albae) z licznymi zarastającymi potorfowymi zbiornikami wodnymi, wilgotne łąki oraz zespoły zarośli łozowych i młodego olsu (Alnetae glutinosae) oraz lasów brzoźowych. Jezioro Neliwa jest płytkim (maksymalna głębokość 1,5 m) naturalnym jeziorem eutroficznym z podwodnymi łąkami ramienic, otoczonym szerokim pasem szuwarów i zarośli. Od południa jezioro graniczy z lasem, zaś na zachód od niego ciągną się podmokłe łąki.

Łącznie stwierdzono 14 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz 14 gatunków z Załącznika II. Unikatowo wykształcone torfowisko alkaliczne (siedlisko 7230) w dolinie rzeki Wel k. Kopaniarzy stanowi ewenement na skalę krajową. Liczne populacje rzadkich, typowych dla mechowisk gatunków roślin, m.in. Saxifraga hirculus, jedyna tak liczna w regionie oraz Liparis loeselii. Znajdują się tu stanowiska relikwów polodowcowych: Betula humilis, Polemonium coeruleum i Viola epipsila. Oczka wodne Ostoi Koszelewskiej i stawy rybne przy rzece Wel są istotnym miejscem rozrodu kumaka nizinnego Bombina bombina. Sama rzeka Wel łącząca poszczególne fragmenty obszaru jest ważnym biotopem ichtiofauny oraz ssaków: wydry i bobra.

[SDF OSOS Ostoja Welska - pobierz \(pdf\)](#)

OSOS [Przełomowa Dolina Rzeki Wel](#) PLH 280015 (około 5,4% powierzchni Welskiego Parku Krajobrazowego)

Obszar obejmuje odcinek rzeki Wel o naturalnym charakterze od Lidzbarku do mostu na rzece pomiędzy Grodzicznem a Mroczenkiem. Dno jest piaszczysto-kamieniste, a koryto jest tu bardzo kręte i towarzyszą mu starorzecza. Rzeka charakteryzuje się bystrym prądem oraz dużym spadkiem, sięgającym na niektórych odcinkach 4 ‰. Wody rzeki zakwalifikowano do III klasy czystości. Między Lidzbarkiem a miejscowością Chelsty rzeka przepływa przez tzw. Las Nadwelski. W pobliżu doliny rozproszone są bagienka śródleśne, z mszarem wysoko- i przejściowotorfowiskowy. Na pn od miejscowości Chelsty znajduje się przełomowy odcinek doliny o znacznym spadku i krętym nurcie ze stromymi zboczami doliny, licznymi bocznymi dolinkami erozyjnymi i źródłiskami, co nadaje temu miejscu podgórski charakter. Poniżej przełomowego odcinka rzeka wykorzystuje fragment rynny polodowcowej. Jest to obszar o bardzo zróżnicowanej młodoglacjalnej rzeźbie, gdzie deniwelacje przekraczają 50 m. Rosną tu lasy łąkowe (Fraxino-Alnetum) wilgotne łąki (Angelico-Cirsietum oleracei, Molinion) i torfowiska (Rhynchosporion albae) związane z patorfiami i naturalnymi jeziorkami w dolinie rzeki i zagłębieniami wytopiskowymi oraz kałużowe zbiorowiska muraw kserotermicznych (Festuco-Brometea) na zboczach doliny i nasłonecznionych stokach wzgórz.

Rzeka Wel na tym odcinku jest bardzo istotną ostoją ichtiofauny typowej dla średniej rzeki krajobrazu młodoglacjalnego. Szczególne znaczenie ma populacja głowacza białopłetwego. Unikatowy charakter ma występowanie zbieżnej postaci grądu (zbieżny las klonowo-lipowy - forma siedliska 9170-3). Łącznie w obszarze występuje 14 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, zajmujących ponad 14% powierzchni oraz 10 gatunków z Załącznika II Dyrektywy.

[SDF OSOS Przełomowa Dolina Rzeki Wel - pobierz \(pdf\)](#)

OSOS „Dolina Drwęcy” (około 0,39% powierzchni Welskiego Parku Krajobrazowego)

Teren Doliny Drwęcy w Parku znajduje się tuż przy północno-zachodniej granicy Parku między dwoma miejscowościami Mroczenko i Grodziczno. Obszar ten obejmuje również część rzeki Wel, która właśnie w tym miejscu wypływa już poza granicę Parku. W rozwidleniu rzeki Wel stoją dwa młyny

wodne. Pierwszy z nich znajduje się przy prawej odnodze będącej niegdyś pierwotnym korytem rzeki. Drugi zaś, czynny do dziś, wykorzystuje wody lewego koryta rzeki zwanego Bałwanką, będącego sztucznym przekopem prowadzącym do jeziora Fabrycznego. Wieś Lorki zaliczana jest do najpiękniejszych miejsc Welskiego Parku Krajobrazowego. Swoje walory krajobrazowe zawdzięcza bardzo urozmaiconej rzeźbie terenu będącej wynikiem intensywnej działalności lądolodu, dominującą rzeźbą terenu jest sandr dziurawy charakteryzujący się licznymi pagórkami i zagłębieniami.

[SDF OSOS Dolina Drwęcy - pobierz \(pdf\)](#)